

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Συνταγματικὸν τῆς Γαλλίας ἔντονον τινὰ ὀμιλίαν κατὰ τῶν οἰκειοποιήσεων, διὰ τῶν ὁποίων διάφοροι Δυνάμεις θέλον νὰ ἐξησιάζωσι λαοὺς, οἵτινες διὰ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγόνων ἀπέκτησαν ἤδη πᾶσα γματικῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ πολιτικὴν τῶν ὑπαρξίν.

Εἴμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς γνώμης, ὅτι ὁποῖος λαὸς ἐσύνηψεν ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ τῆς τυραννίας τὰς ἀλύτους, αὐτὸς καὶ εἶναι κύριος ἑαυτοῦ, ἢ ὑπαρξίς τε εἶναι κτῆμά τε ἴδιον; καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ τοῦ τὸ ἀφαιρέσῃ. Ὅταν λοιπὸν ἄλλος τις Δεσπότης νὰ τὸν ἐξησιάζῃ ἀρχίζει κατὰ πρῶτον νὰ τὸν οἰκειοποιῆται καὶ ἐνῶντων τὴν δύναμιν μετὰ τὴν οἰκειοποίησιν, θέλει γίνεαι βέβαια ἀδικητὴς τοῦ λαοῦ ἐκείνου καὶ ἐπειδὴ τότε πᾶσα ἀδικία γίνεται κατὰ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μερικοῦ καὶ ὀλικοῦ, πρέπει καὶ ἡ ποινὴ νὰ ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης οἰκειοποιήσεως, καὶ μετ' αὐτῆς νὰ στερεῖται ὁ οἰκειοποιούμενος καὶ τὴν ἀνομον κατὰκτησιν.

Ἡ Τερκία λοιπὸν δὲν ἔχει ἄλλο δικαίωμα εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ μίαν ἀνομον καὶ κακῶς Θεμελιωμένην οἰκειοποίησιν. Ταύτην δὲ τὴν πρίτασιν ἐρευνῶσα καὶ ἡ εἰρημὴν ἐφημερίδα, ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖται περὶ Τερκίας καὶ Ἑλλάδος.

Παρίσιοι. Τὴν 11 Σεπτεμβρίου.

Τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ Σελτάνου δὲν εἶναι ὡσαύ-

τως οἰκειοποιήσις; Ἡ Ἀγγλία ἐνόησε τοῦτο πολλὰ καλῶς καὶ ἂν ἦναι ἀληθὴς ἡ εἰδήσις τῶν μεταξὺ τοῦ Ναυάρχου Ἀμιλτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως γενομένων συμβιβασμῶν (τῆς ὁποίας καὶ ἔχομεν πολλὰ διδόμενά, ὥστε νὰ τὴν πιστεύσωμεν), ἡ Ἀγγλία ἐνήργησε διὰ μιᾶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων τῆς, ὑπὲρ τῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὲρ τῶν τῆς κοινότητος τῆς Εὐρώπης συμφερόντων. Κατ' αὐτὴν λόγον ὅμως ἀποδεικνύεται, πῶς ἡ Ἀγγλία θέλει δεχθῆ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλλάδος μόνη τῆς ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας δυνάμεις εἶναι ἀκόλυτον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ρωσσίαν νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν τῆν Ἑλλάδα καὶ χωρὶς τούτου, τὴν ἄλλην ἡμέραν πόλεμος θέλει διακηρυχθῆ βέβαια. Τοῦτο ἄλλῶς δὲν ἐξηγεῖται καὶ οὕτε εἶναι δυνατόν, κατὰ τὴν ἰδέαν μας, νὰ προσβληθῆ διὰ νὰ στέλλεται εἰς τὴν Πελοπόννησον Λόρδ Μέγατος Ἀρμοστής, καθὼς γίνεται καὶ εἰς τὰς Ἑπτανήσους. Δὲν πρέπει δὲ καθόλου νὰ λησμονήσωμεν ὅσα πρὸ μικροῦ ὁ Κ. Κάνιγλ' ἀνήγγειλε, λέγων, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει ἔλθῃ ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἤθελεν εἶναι χρεια τελευταῖον νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀρχίσῃ μία δύναμις, καὶ αἱ ἄλλαι μεγαλοφῶνως νὰ βοήσωσιν αἱ ὁποῖαι ὅμως θέλου εἰρηνεύσει, ἐπειδὴ καὶ αἱ ἀρχαὶ προχωροῦν ἡσυχῶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν παθῶν καὶ τῶντι, τί ἄλλο θέλει ἡ Ἀγγλία, παρὰ νὰ ἀνοίξῃ νεὰς εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριόν τῆς; Δὲν οἰκειοποιεῖται νὰ ἀποκλείσῃ κανένα, δὲν θέλει μάλιστα νὰ

τὴν πολιτεύονται καλλίτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ τὸ εἰδεξε προσφάτως μετέωρον ἐναργῆ καὶ δετόν. Ἄλλο τι λοιπὸν δὲν κάμνει, εἰμὴ νὰ προωρεῖται ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐπιγραφομένη μνηολογεῖται ὡς πρώτη Διοίκησις εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν Ἑλλήνων ἐνθύμησιν· καὶ ἰδοὺ τὸ πᾶν. Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐλατίζομεν, ὅτι δὲν θέλομεν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι εἰς τὴν εὐδιαθεσίαν των· καὶ ἂν ὅχι ὡς Διοίκησις, τοῦλάχιστον ὡς λαός. Ἄς ἦναι γνωστὸν λοιπὸν τοῦτο εἰς τὸ Μινιστέριόν μας· ἄς μὴν ἐπιμένη νὰ καλινδρομῆ εἰς τὴν Εὐρώπῃν, ἐν ᾗ προχωρεῖ εἰς τὴν Ἀμερικὴν· ἄς μάθῃ νὰ θαδίξῃ τὸν ὁπωῖον μὲ τὸσαύτην ἐπιτυχίαν ἤνοιξε δρόμον, ἀντὶ τοῦ νὰ σύρεται ὀπισθεν τῆς Αὐστρίας εἰς σύστημα πολιτικῆς μικροπραγῆς ἐχθροπαθοῦς. Γι' μεγάλη δόξα θέλει εἶσθαι διὰ τὸ ναυτικὸν μας νὰ προσπαθῆ διὰ νὰ δοξασθῆ ἀκολουθοῦν κατόπισιν τοῦ ναυτικοῦ τῆς Αὐστρίας! Τί ἄραϊον θέαμα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἣτις κατέταξε Μαύρος εἰς τὸ τάγμα τῶν λαῶν, νὰ βλέπω λευκοὺς συγκαταριθμημένους εἰς τὸ τάγμα τῶν δούλων!

Λονδῖνον. Τὴν 16 Σεπτεμβρίου.

Λέγουσιν, ὅτι αἱ Δυνάμεις ὄλαι ὑποσχέθησαν συναλλήλως εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Συνέλευσιν νὰ διατηρῶσι τὴν ἰσορροπίαν ἢ ὅποια ἐχαρακτηρίσθη ὡς βάσις τῆς εἰρήνης. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀκριβές· ἀλλ' ἡ Ὀθωμανικὴ Πύρρα δὲν συνήργησεν εἰς τὴν συμφωνίαν, οὔτε ἡ Ἑλλάς ἦτον ἀκόμη ὑποκειμένη διαφιλονεικῆσεως. Ἄν λοιπὸν, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Αὐλὴν τῆς Ἀγγλίας τοῦ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ὑπέρ τῶν Ἑλλήνων εἰλικρινεῖς τῶν Ἀγγέλων διαθέσεις, δὲν παρέσταινον ἄλλο ἐμπόδιον, ἐκτὸς τῆς ἐν Βιέννῃ συνθήκης, τοῦτο εἰς τὴν στάθμην ἤθελεν εἶσθαι μηδέν. Εἶναι προσέτι ἐναργῶς συμφέρον διὰ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἴσως καὶ δι' ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὸ ν' ἀποκατασταθῶσιν οἱ Ἕλληνες αὐτόνομοι, καὶ

ἡ Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ νὰ ἔχῃ καί ποσιν ἐπιβροῖαν φανεράν εἰς τὰ συμβούλια τῆς νέας δημοκρατίας. Ἡ Τυρκία κλονεῖται πρὸ πολλοῦ, καὶ ἡ Ῥωσσία, πάντοτε φιλόδοξος, ζητεῖ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου νὰ ἀποκτήσῃ ἐπιβροῆν εἰς τὴν Θάλασσαν· καὶ ἐπειδὴ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐπικρατείαν τῆς δύο μόνως λιμένας κατεσκεύασεν ἡ φύσις, καὶ αὐτοὺς παγωμένους τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου, πρὸ πεντήκοντα ἡδὴ ἐτῶν προσπαθεῖ ν' ἀνοίξῃ τὸν πορθμῖον τοῦ Βοσπόρου, ὥστε νὰ ἐκπλέωσιν ἐκεῖθεν ὡς ἀπὸ εὐρύχωρου ναύσταθμον ἀπειράριθμοι στόλοι, καὶ νὰ φιλονεικοῦν τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Μεσογείας. Κατὰ τὸ παρὸν ἔχει εἰς Ὀδησσὸν ἀρκετὰ μέγαν ναύσταθμὸν, καὶ στόλον συνιστάμενον ἀπὸ εἰκοσι περίτε νῆας τῆς γραμμῆς, περιπλέοντα τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Αἱ ἐμπροσθοφυλακαὶ τῆς ἐγγίξουν σχεδὸν εἰς τὸν Δούναβιν· καὶ ἂν Εὐρωπαϊκῆ τῆς ἐπιβροῆς δὲν ἐμποδίσῃ τῶν σχεδίων τῆς τῆς ἐκτέλεσιν, εἶναι πιθανὸν νὰ ἐμῆσῃ ταχέως εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ νὰ γίνῃ ἐπομένως Κυρία τοῦ Ἑλλησπόντου. Συμμαχῆσα ὁμως μετὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἀγγλία, θέλει προφθάσει τὰς χρεῖας τινὸς πολυσυνθέτου στόλου, ὅστις νὰ ἐμποδίσῃ ἢ νὰ ἀποκλείσῃ ἐγρημτικῶς τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ῥωσσίας μόνως τὴν διάβασιν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀποβακκύνῃ περισσότερο παρ' ἄλλοτε ποτε τὴν ναυτικὴν αὐτῆς εἰς τὴν Μεσόγειον ὑπεροχὴν. Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν, ἢ φιλανθρωπία καὶ ἢ κοινὴ ἐλευθερία συντρέχον εἰς νὰ υποχρεώσωσι τὴν Ἀγγλίαν νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, εἰ δυνατόν νὰ τὸ κάμῃ μετὰ τὴν καλὴν ἐκείνην πίστιν, ἢ ὅποια ἦτον καὶ εἶναι πάντοτε ὁ πρῶτος νόμος τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς. Ἄλλ' αὕτη διὰ συνθηκῶν ἐπισήμων εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ στηρίξῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους· δὲν ἠμπορεῖ λοιπὸν νὰ κάμῃ συμμαχίαν μετὰ τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς ἔθνος ανεξάρτητον, ἂν πραγματικῶς δὲν κατασταθῶσι τοιοῦτοι· ἂν ὁμως διὰ τῆς εὐτολμίας καὶ ἐπιμονῆς των φθάσῃ νὰ κερᾶσῃ τοὺς δυνάστας των, εἶναι ἀναμ-

φισθήτητον, ὅτι συμφέρον θέλει εἶναι τότε εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ τοὺς ἀναφωρίσῃ ὡς ἀδελφοὺς, καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ κατὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ προσβολῶν τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῆς γῆς. (Star.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πεγ. Γ.
Ἄρι. μς.
τοῦ Κώδικος
τῶν Νόμων.

Ἐπειδὴ τινες Ἕλληνες, εἴτε ἐξαπατώμενοι, εἴτε μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ προστατεύωνται εἰς πράξεις ἐναντίας τῶν καθεστώτων Νόμων, ζητοῦντες λαμβάνουν ἀπὸ διαφόρων Προξένων ἢ Πράκτορας ξένων Δυνάμεων ὑπερασπίσεις, καὶ δυνάμει αὐτῶν, νομίζον τὸν ἑαυτῶν τῆς ὑψηλῆς ἐκείνων τῶν Δυνάμεων, καὶ ἐπομένως ἐλευθέρως τῶν χρεῶν εἰς ὅσα τοὺς καθυποβάλλει ὁ Νόμος.

Τὸ Βαλευτικὸν ἐθέσπισε.

Α'. Οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, ὁποῖας δήποτε τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ζητήσῃ, ἢ λάβῃ ξένης Δυνάμεως ὑπερασπίσιν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Οὔτε μεταβαίνων ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Πατρίδα τῆς Ἑλλην δύνανται νὰ γνωρισθῇ ξένης Δυνάμεως ὑπηκόος, ἢ ὑπερασπιζόμενος ἀπὸ αὐτὴν τὴν Δύναμιν, ἐὰν δὲν ἀπέκτισε λακτικῶς τὸ δικαίωμα τῆς πολιτογραφήσεως εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, μὲ ὅποιον τρόπον οἱ Νόμοι καθεστῶσι νόμιμον τὴν πολιτογράφειαν.

Γ'. Κάθε ὑπεράσπισις διδομένη εἰς Ἕλληνα, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ὁποῖου δήποτε Πρόξενου ἢ Ἀντιπρόξενου, ἢ Πράκ-

τοῦ ξένης Δυνάμεως, ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευ τῆς νομίμου πολιτογραφήσεως, δὲν ἔχει καμμίαν ἰσχύν, οὔτε οἱ ἔχοντες αὐτὴν πᾶν τοῦ νὰ θεωρῶνται ὡς Ἕλληνες καὶ νὰ ὑποκεινται ὡς τοιοῦτοι εἰς ὅσα χρέη προσδιορίζει εἰς αὐτοὺς ὁ Νόμος.

Δ'. Ὅσοι Ἕλληνες ἀποδειχθῶν ὅτι ἔλαβον τοιοῦτε εἶδος ὑπερασπίσεως, ἀν ἔλαβον τὴν ὑπεράσπισιν πρὶν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἀκυροῦται αὐτὴ ἢ ὑπεράσπισις. ἀν δὲ τὴν ἔλαβον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου, καταδικάζονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν πενήτηκοντα διστύλων Ἰσπανικῶν, καὶ χάνουν διὰ πενταετίας τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἶναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται Ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Βαλευτικὸν Σώμα, ἀποκλείονται δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς πενταετίας διάστημα καὶ ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπουργεῖον.

Ε'. Ὅσοι ὑποπέσωσι καὶ δευτέρου εἰς τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καθυποβάλλονται εἰς ποινὴν χρηματικὴν ἑκατὸν Ἰσπανικῶν διστύλων, καὶ χάνουν διὰ βίης τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ εἶναι ἐκλογεῖς, ἢ νὰ ἐκλέγωνται Ἀντιπρόσωποι, ἀποκλεισμένοι ἐπίσης διὰ παντὸς ἀπὸ κάθε πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ὑπουργεῖον.

ς'. Τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, καὶ λακτικῶς λαμβανόμενον (κατὰ τὸν παρ. Β'.) περιορίζεται εἰς τὸ ὑποκείμενον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὸ, δὲν ἰσχύει ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνονται αἱ ἀνάλογοι εἰσπράξεις κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους.

Ζ'. Ὅσοι λάβουν λακτικῶς τὸ δικαίωμα ξένης ὑπερασπίσεως, χάνουν κάθε δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ὁ Ὄργανικός Νόμος χαρίζει εἰς μέλους τοῦ Ἑλληνος.

Η'. Τὰ Ἔσοργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Θ'. Ὁ παρὼν Νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ Τύ-

ση, και να καταχωρισθῆ εἰς τὸν Κώδη-
κα τῶν Νόμων.

Ἐξεδ. τῆ 11 Αὐγούστου 1825 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος Πανούτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Α Γραμμ. Ἰωάννης Σκανδαλίδης.

Ἐπικυροῦται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Γεώργιος Κωνσταντινίδης.

Ὁ Γεν. Γραμμ. Α. Μαυροκορδάτος.

(ὁ Φ. τοῦ Ν.)

Περ. Γ.) ΠΡΟΣΩΡ. ΔΙΟΙΚ. ΤΗΣ

Αγι. 12.641) ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Διακηρύττει.

Ἡ ἐν Ἀστροί Ἐθνικὴ Συνελεύσις εἰς τὰ
Πρακτικὰ τῆς 1ῆς Ἀπριλίου ἐπροσδιώρισε με-
τὰ διετίαν ὀλοκληροῦ τὴν συγκρότησιν Τριττῆς
Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Διοίκησις εἶχε
πρὸ ὀφθαλμῶν πάντοτε τὴν ἐκπληρωσὴν τῆν Ἐ-
θνικὴν ταύτην βούλησιν, ἀλλ' αἱ δεινὰ τῆς
Πατρίδος περιστάσεις, τὰς ὁποίας κανένας
Ἕλληνα δὲν ἀγνοεῖ, δὲν ἐσυγχώρησαν μέχρι
τοῦδε τὴν συγκάλεισιν Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.
Ἐπειδὴ δὲ, Θεοῦ βοηθοῦντος, ἐλπίζεται
νὰ καλυτερεύσῃ ἐν ἴσῳ μεταξὺ τοῦ χειμῶνος
τοῦτῃ τῆς Πατρίδος αἱ περιστάσεις, προσ-
διορίζεται ἡ συγκρότησις τῆς Ἐθνικῆς Συνε-
λεύσεως εἰς Τριμηναίαν ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ
τῆν 25 τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, καθ' ἣν ἐπο-
χὴν ὅλων τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπι-
κρατείας οἱ πληρεξούσιοι ὀφείλου νὰ παρευρε-
θῶν εἰς τὴν Καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ἢ ὁ-
πωσὲ περὶ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγκριθῆ, διὰ τὴν
ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ὁ Ἀριθμὸς τῶν Πληρεξουσίων ἐκάστης Ἐ-
παρχίας ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι διπλάσιος τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν παριστατῶν αὐτῆς, ἢ δὲ ἐκλογὴ
αὐτῶν θέλει γενῆ ὡς καὶ ἡ τῶν Παραστατῶν
κατὰ τοῦ περὶ ἐκλογῶν Νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῆ 25 Σεπτεμ. 1825.

Ἐν ἀποστίᾳ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γκίκας Μπόττασης.

Ὁ Γεν. Γραμμ. Α. Μαυροκορδάτος.

Ἐγκώσιοι Εἰδήσεις

Ἀπὸ τῆς 25 ἕως τῆς 28 Ὀκτωβρίου. Ὁ
ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ πυροβολῆ τὴν πόλιν μας
ἐκ διαλειμμάτων. Ἡμεῖς δὲ ἀντιμανοβο-
λοῦμεν τὰ κανονοστάσια τε καὶ βομβολοῦμεν
τὰς μηχανάς τε. Οἱ Ἕλληνες δὲν πάνου ἐξε-
χόμενοι συνεχῶς νὰ πλησιάζου εἰς τὰ ἐχθρικά κα-
νονοστάσια καὶ νὰ τεφεκίζουσι τοὺς εἰς τὰς πέ-
ριξ ἐχθρούς. Ὁ ἀκροβολισμὸς λοιπὸν ἀρχί-
ζει καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ διὰ οὐρανίας
ἀρρώγησ ὁ θάνατος καὶ ἡ ἡττα τοὺς Τούρκους
συντροφεύου πάντοτε.

Καθὼς διὰ δρόμων μεγάλων καὶ τεχνητῶν
αὐξάνει τὸ ἐμπόριον, καὶ δι' αὐτοῦ προσ-
κτῶνται ὅλα τῆς ζωῆς τὰ ἀγαθὰ, οὕτω διὰ
τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ πνεύματος, ἧτοι διὰ
τοῦ τύπου, κηρύττεται ἡ ἀλήθεια καὶ διαδί-
δονται τὰ φῶτα εἰς τὰ ἔθνη. Τὴν ἀναντίρρη-
τον ταύτην ἀλήθειαν γνωρίζουσα σαφῶς καὶ ἡ
Σεβαστὴ ἡμῶν Διοίκησις, πράττει πᾶν δυ-
νατὸν, ὥστε τὰ φῶτα νὰ διαδοθῶσιν εἰς τὰς
κοιλιάδας μας, νὰ ἀποβληθῆ τῆς ἀπάτης τὸ
κάλυμμα, καὶ ἡ κατεβλημμένη ἀθρότης νὰ
ἀναφαίνεται πανταχόθεν. ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐ-
θέσπισε καὶ τὴν ἐν Ναυπλίῳ σύστασιν τῆς νέ-
ας Ἐφημερίδος, ἧτις φέρει τὸ ὄνομα, Γε-
νικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐφημερίς αὕτη θέλει λογιζέται κατὰ
τὸ πλεῖστον αὐτῆς μέρος ἐπίσημος, καὶ ὡς
ὄργανον διασαλπίζου τὰ πρακτικὰ τῆς Διοική-
σεως, θέλει εἶσθαι μάρτυς ζωηρὸς καὶ ἀθά-
νατος τῶν ἐργων τῆς, μάστις, ἧτις διακηρύ-
ττουσα τὴν ἀλήθειαν, δὲν θέλει λείπει ποσῶς
ἀπὸ τὰ καθήκοντά της. Ἡ εἰς ἔθνος ἐλευθε-
ρον ἐλευθερία τοῦ τύπου (βάσις οὐσιώδης)
ἀπαιτεῖ κατὰ δικαίωμα τὴν κοινοποίησιν τῶν
ἄρθρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιβαίνου εἰς
τὸ Πολίτευμα. τὸ δὲ ὄργανον τῆς Διοικήσεως
θέλει γίνεσθαι τότε τὸ πρῶτιστον αὐτῆς μνημεῖον.